

СТАНИСЛАВ ЛЕМ
ОТНОСИТЕЛНОСТТА НА
КРАСОТАТА

Превод от полски: Александър Кючуков, 1993

chitanka.info

Никога относителността на красотата не се проявява по толкова ужасяващ начин, както при среща на две планетни раси с различен произход. Енцианските монстроведи, изучили много земни телевизионни предавания, бяха особено поразени от конкурсите за „Мис Вселена“. Според тях излиза, че хората смятат за въплъщение на злото земната гравитация, при това борбата с нея се възлага на точно определени части на тялото. По неясни причини жените са длъжни да показват участието си в тази борба постоянно, а мъжете — само от време на време. Явно осъзнаването на тази диспропорция предизвиква протест от страна на женските хомо сапиенс, изразяващ се в движението за еманципация. Участничките в това движение демонстративно отказват да носят под дрехите си специален такъм (хомот), който противодейства на гравитационното увисване на млекопитаещите израстъци, символи на жизнената активност. Борбата на бюстовете с гравитацията неизменно завършва с тяхното поражение, за което хората знаят предварително, тъй като с възрастта еластичността на кожните тъкани отслабва. Въпреки това мъжките особи отказват на претърпелите поражение женски дори и частица от онова обожание, с което са ги обкръжавали, докато се е запазвала видимост на независимост от гравитацията. Несправедливостта на този кодекс на поведение е толкова повече поразителна, тъй като, както вече се каза, мъжкарите само понякога са длъжни да демонстрират подобна независимост от гравитацията и при това в продължение на много кратко време. Не се оказва възможно да се установи произходът на този обичай. Най-вероятно той е религиозно (метафизично) обоснован, макар че по този въпрос всички земни религии мълчат като риби, което е свидетелство за тайния религиозен характер на борбата на горепосочените части на организма със силата на земното привличане. За разгадаването на тази загадка пречи многофункционалността на органите, определени за противогравитационна борба, доколкото вследствие единственото по рода си невиджано в цялата Галактика срастване на отделните и детеродните органи у земните млекопитаещи никога не е ясно докрай в качеството си на какви именно се активизират въпросните органи, независимо дали скрито или публично. Биологическите усложнения, довели анатомията на човека до толкова плачевно състояние, безусловно намират своето изкривено отражение в неговата култура и

религия. Във всеки случай отъждествяването на *злото* със *земята* не подлежи на съмнение; да се поддадеш на гравитацията окончателно означава да те заровят в дупка под земята. В това отношение са задължителни специални ритуали на колективна самоизмама: въпреки че земяните, без всякакво съмнение, знаят, че трупове се разлагат, на това противоречат всички сложни действия, съпровождащи скриването на умрелия от чужди погледи (за целта се използват калъфи от втвърдени материали, а за да бъде по-трудно да се установи какво става с телата, заровени в земята, мястото на погребението се покрива с масивни конструкции от камък, гранит и други магмени планински скали).

Според енцианите ние сме такива и тук нищо не може да се направи, нали на тях им се налага да съдят за нас, както на слепия за цветовете...

СЕКЪТ В ЗЕМЕН СТИЛ

На енцианите секът в земен стил е неизвестен. В това отношение ние в Галактиката сме нещо като уроди, у които лицето, така да се каже, е сраснало със задника, само че в глобален мащаб. От самото начало размножението трябва да протича под контрола на зрението и така стоят нещата навсякъде. Но в един случай от два трилиона еволюцията обърква посоките на входовете и изходите на тялото. Според еднородното заключение на звездните експерти съдбата ни е отредила тъкмо толкова фатално невървене. Прокреацията се е разположила в нужника на организма. Земните видове са били поставени пред избора: или да заобичат тези органи, или да измрат; и наистина всички организми, предпочели смъртта пред мърсуването, са загинали. Останало е само онова, което е проявило готовност да заобича канализационния тракт. Това е нашата трагедия, за която не сме виновни, това е уродство от астрономичен мащаб. Както е известно, като цяло процесът на възпроизвеждане на потомство не е твърде приятен. Не е много приятно състоянието на бременност, трудно е да се нарече особено удоволствие раждането. Детеродният процес продължава девет месеца — от пускането в ход до появяването на готовия образец *ante portas* — т.е. 389 000 минути. От тях удоволствие доставят първите 5 до 8, нека да са 10. Останалите 388 990 минути не могат да се нарекат удоволствие, съвсем напротив, това

са непрекъснати грижи, а накрая — страдания. Според твърденията на галактическите икономисти това е възможно най-лошият бизнес, който можем да си представим. Все едно ако за минутното удоволствие от изяждането на едно шоколадче цял месец да те боли стомах. Доколкото сделката, която ни предлага тялото, му е била натрапена въпреки волята, в нея няма зъл умисъл или измама, а значи — и нечия вина. Но всичко се промени, откакто се намеси крупният капитал, за да извлича печалби, поддържайки човешките инстинкти в състояние на разпалена готовност. Осъдително е да се дразнят жадните, като им се показват наредени бутилки газирана вода и прекрасни сокове, ако с това им се измъкват последните грошове, без да им се утолява жаждата. Подло е да се примамват гладните със снимки на пчели пилета със салата и украсени с крем торти. Но това е нищо в сравнение с машинациите на онези, които извличат печалби, като рекламират всевъзможните повече или по-малко неапетитни цепки в човешкото тяло, все едно че са вратите на рая. Научавайки за тази експлоатация на човека от човека, Галактиката реши да ѝ сложи край. Скоро ще ни се притекат на помощ спасителни експедиции. Летящите чинии отдавна събират съответната документация: затова и ги изпращат при нас. Споменатите по-горе експлоататори ще бъдат принудени доживотно да се занимават с всичко онова, което предлагат на нещастната публика, с принудителното използване на целия арсенал от приготвените от тях оръдия на похотта. Няма да има смекчаващи вината обстоятелства. Небето ще направи онова, което сметне за необходимо. Това е всичко.

Публикувано във вестник „Нова Орбита“, брой 10/1993 г.
Извадки от романа „Оглед на място“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.